

Dan ga ik in op de door uw Kamer aangenomen motie 25295-360 van het lid Asscher (PvdA) over het aanpassen van het protocol bron- en contactonderzoek (protocol BCO) voor 1 juni 2020 zodat maximaal wordt ingezet op het voorkomen van verspreiding van het virus.

Het protocol BCO maakt onderdeel uit van het test-, traceer- en isoleerbeleid. Dit beleid draagt bij aan het voorkomen van de verspreiding van het COVID-19 virus. Door het RIVM is het wetenschappelijk onderzoek over COVID-19 en internationale richtlijnen vertaald in een Nederlands protocol voor het BCO¹.

Het wetenschappelijk onderzoek is door de ontwikkeling rondom het COVID-19 virus en de inzichten die er worden opgedaan nog steeds in ontwikkeling. Het Protocol BCO is recentelijk op een aantal punten gewijzigd:

- De overige nauwe contacten worden verdeeld in categorie 2a (blootstelling langer dan 15 minuten) en 2b (kortdurende hoogrisicoblootstelling). Hierdoor kan de mate van het risico op overdracht beter worden opgevolgd en kunnen bijbehorende maatregelen zo nodig per subgroep worden aangepast.
- De GGD informeert de huisgenoten én de nauwe contacten (zowel categorie 2a als categorie 2b) telefonisch, en heeft op dag 7 en aan het einde van de monitoringsperiode nogmaals telefonisch contact met deze contacten.
- De leefregels voor overige nauwe contacten zijn verduidelijkt: zij blijven thuis en mogen niet buiten de deur werken. Een uitzondering hierop kan in overleg met de GGD gemaakt worden voor mensen werkzaam in de vitale sector of met cruciale beroepen.

Voor wat betreft de mate van het monitoren van de verschillende contacten volgt Nederland de lijn van de ECDC-richtlijn. Waar de WHO-richtlijn dagelijkse monitoring via telefoon of persoonlijk contact adviseert als de positief geteste persoon hier toestemming voor geeft, adviseert de ECDC om hoogrisicogroepen actief te volgen. De WHO-richtlijn geeft adviezen voor een breed scala aan situaties over de hele wereld. Het is gebruikelijk dat regionale organisaties (zoals ECDC) de WHO-richtlijn vertalen naar hun eigen context. Dat is ook de reden dat de WHO-richtlijn dagelijks monitoren noemt en de ECDC dit slechts als voorbeeld van monitoring gebruikt met de optie om het ook op andere manieren te doen. De ECDC-richtlijn laat ruimte om als land te kiezen voor een vorm van monitoring die past bij de situatie van dat afzonderlijk land. Bij de minder risicovolle contacten is het advies om deze via zelfrapportages op symptomen en het opvolgen van gedragsinstructies te volgen. In Nederland is dit ingericht door het actief bellen van de positief geteste persoon, hun huisgenoten en nauwe contacten op dag 1, 7 en 14. In het begin van de coronacrisis hebben GGD'en de lijn gevolgd om alle besmette patiënten en contacten dagelijks te bellen. De ervaring leerde dat dit niet het gewenste effect had, een deel van de mensen voelden zich betutteld en gecontroleerd. De ervaringen tot nu toe zijn dat drie keer bellen als prettig wordt ervaren en dat mensen zelf op tijd aan de bel trekken als zij klachten ervaren. Recente resultaten van het onderzoek naar het naleven van maatregelen geven ook aan dat 92% van de mensen bereid is thuis te blijven bij klachten.

Voor wat betreft testen (vanaf 1 juni iedereen met klachten) en bron- en contactonderzoek (alle positief geteste mensen) voldoet Nederland aan de internationale richtlijnen.

Hiermee is mijn inziens aan de uitvoering van de motie voldaan.
